

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 28/2022-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna o ústavnej sťažnosti [redacted], [redacted], [redacted], zastúpeného advokátkou JUDr. Danicou Holováčovou, Čajakova 5, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č. k. 35C/468/2013-880 z 15. decembra 2021 (Rvp 504/2022) a o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [redacted], [redacted], [redacted], a [redacted], [redacted], [redacted], zastúpených advokátkou JUDr. Danicou Holováčovou, Čajakova 5, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č. k. 35C/468/2013-866 z 15. decembra 2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 35C/468/2013-896 z 20. decembra 2022 (Rvp 565/2022) takto

r o z h o d o l :

1. Ústavné sťažnosti vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 504/2022 a sp. zn. Rvp 565/2022 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 504/2022.
2. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Dňa 18. februára 2022 bola ústavnému súdu doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [redacted], ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) napadnutým uznesením Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 35C/468/2013-880 z 15. decembra 2021. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie

a nové rozhodnutie. Zároveň navrhuje, aby mu bolo priznané finančné zadost'učinenie 5 000 eur a náhrada trov právneho zastúpenia.

2. Ústavná s'ťažnosť je vedená pod **sp. zn. Rvp 504/2022** a bola pridelená sudcovi spravodajcovi **Milošovi Mad'arovi**, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce“) predsedom prvého senátu ústavného súdu.

3. S'ťažovatelia [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] sa ústavnou s'ťažnosťou doručenu 24. februára 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi podľa čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu č. k. 35C/468/2013-866 z 15. decembra 2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 35C/468/2013-896 z 20. decembra 2021. S'ťažovatelia navrhujú zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu (v spojení s opravným uznesením), priznať s'ťažovateľom finančné zadost'učinenie 5 000 eur a náhradu trov konania.

4. Ústavná s'ťažnosť je vedená pod **sp. zn. Rvp 565/2022** a bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi **Ladislavovi Duditšovi**, ktorý je podľa rozvrhu práce predsedom štvrtého senátu ústavného súdu. Uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 124/2022-5 z 3. marca 2022 bol sudca ústavného súdu Ladislav Duditš vylúčený z konania a rozhodovania v tejto veci. V súlade s pravidlami ustanovenými rozvrhom práce vylúčeného predsedu štvrtého senátu Ladislava Duditša zastupuje predseda tretieho senátu ústavného súdu **Peter Straka**.

5. Napadnuté uznesenia okresného súdu boli v prípade oboch dotknutých ústavných s'ťažností vydané v rámci súdneho konania o žalobe žalobcov 1/ [REDAKOVANÉ], 2/ [REDAKOVANÉ], 3/ [REDAKOVANÉ], 4/ [REDAKOVANÉ] a 5/ [REDAKOVANÉ] proti žalovanej [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“) o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeného okresným súdom pod sp. zn. 35C/468/2013. Podanou žalobou sa žalobcovia v 1. a v 2. rade najskôr domáhali, aby súd určil, že žalovaná nie je vlastníkom:

- a) rozostavaného nebytového priestoru č. [REDAKOVANÉ] na prvom poschodí, vchod [REDAKOVANÉ], s ktorým je spojený spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 494/10000,
- b) rozostavaného nebytového priestoru č. [REDAKOVANÉ] na prvom poschodí, vchod [REDAKOVANÉ], s ktorým je spojený spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 329/10000,
- c) rozostavaného nebytového priestoru č. [REDAKOVANÉ] v podkroví, vchod [REDAKOVANÉ], s ktorým je spojený spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 969/10000, ktoré sa nachádzajú v bytovom dome na [REDAKOVANÉ] ulici, súpisné číslo [REDAKOVANÉ], postavenom na parcele č. [REDAKOVANÉ], zapísané na liste vlastníctva č. [REDAKOVANÉ], vedenom Správou katastra Košice, okres Košice I, obec: Košice-Staré Mesto, katastrálne územie Stredné mesto (ďalej len „bytový dom“).

Zároveň žalobcovia požadovali, aby súd určil vlastnícke právo k jednotlivým bytom a nebytovým priestorom v bytovom dome a spoluvlastnícke podiely vlastníkov na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve bytového domu.

6. Podaniami z 22. februára 2017 žiadali žalobcovia o zmenu žaloby, o ktorej súd rozhodol uznesením č. k. 35C/468/2013-347 z 9. novembra 2017 tak, že zmenu žaloby pripustil. Po zmene žaloby mal súd rozhodnúť o tom, že žalobcami definované priestory v bytovom dome sú spoločnými časťami a spoločnými zariadeniami bytového domu a o správnom určení výšky spoluvlastníckych podielov jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu.

7. V danej veci rozhodol okresný súd rozsudkom č. k. 35C/468/2013-461 z 20. septembra 2018 v prospech žalobcov a zároveň im priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanej. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 11Co/170/2019-631 z 23. septembra 2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcom náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

8. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] si následne prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil náhradu trov konania vo výške 802,48 eur. Uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom č. k. 35C/468/2013-735 z 9. marca 2021 uložil súd žalovanej nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 802,48 eur. Pri vyčíslení výšky náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal súd z § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška o odmenách advokátov“), podľa ktorej sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby odvodzuje od ceny nehnuteľnosti, pričom zobral do úvahy žalobcami predložené ocenenie nehnuteľnosti a ustálil, že z hodnoty 117 293 eur predstavuje základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sumu 658,39 eur.

9. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná sťažnosť, kde namietala nesprávne určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, pretože podľa nej mala byť určená podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky o odmenách advokátov, v zmysle ktorého sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určí ako jedna trinástina výpočtového základu, ak je klientom fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži na jej bývanie.

10. O sťažnosti žalovanej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením č. k. 35C/468/2013-880 z 15. decembra 2021 tak, že zmenil uznesenie okresného súdu č. k. 35C/468/2013-735 z 9. marca 2021 a žalovanej uložil povinnosť nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 102,22 eur. Podľa okresného údu ak predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva k bytom spolu určením spoluvlastníckych podielov vlastníkov bytov a nebytových priestorov na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve bytového domu, tak sa žaloba (a to aj po jej zmene) týkala nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie a slúži na bývanie, a preto bolo potrebné pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny aplikovať § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky o odmenách advokátov.

11. Sťažovatelia [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] si po právoplatnosti rozsudku rovnako uplatnili prostredníctvom svojho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia, a to vo výške 2 406,01 eur. Uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom č. k. 35C/468/013-727 z 9. marca 2021 súd rozhodol o konkrétnej výške náhrady trov konania a uložil žalovanej nahradiť sťažovateľom

██████████ a ██████████ trovy konania vo výške 2 406,01 eur, a to s ohľadom na § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách advokátov. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná sťažnosť, a to z totožných dôvodov ako v prípade sťažovateľa ██████████, t. j. preto, že podľa jej názoru je nutné trovy konania určiť podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky o odmenách advokátov.

12. O sťažnosti žalovanej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením č. k. 35C/468/2013-866 z 15. decembra 2021 tak, že zmenil uznesenie okresného súdu č. k. 35C/468/2013-727 z 9. marca 2021 a rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcom 1 a 2 trovy konania vo výške 294,36 eur. Odôvodnenie tohto uznesenia bolo totožné, keď súd v rámci rozhodovania o trovách konania aplikoval § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky o odmenách advokátov.

13. Pretože pri písaní výrokovej časti rozhodnutia v časti výroku I napadnutého uznesenia okresného súdu došlo k chybe v písaní, keď namiesto správneho uvedenia „žalobcom 3/ a 4/“ súd uviedol „žalobcom 1/ a 2/“, okresný súd opravným uznesením č. k. 35C/468/2013-896 z 20. decembra 2021 zrejmu nesprávnosť opravil.

II.

K spojeniu vecí

14. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

15. Podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce môže plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

16. Z obsahu dotknutých ústavných sťažností vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia, pretože sa týkajú rozhodovania o trovách konania, kde boli všetci traja sťažovatelia žalobcami. Ústavnoprávna argumentácia sťažovateľov, zastúpených tým istým právnym zástupcom, smeruje k vysloveniu porušenia rovnakých práv (bod 1 a 3 tohto uznesenia) a je úplne totožná.

17. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 504/2022 a sp. zn. Rvp 565/2022 a z toho vyplývajúcu skutkovú a právnu súvislosť oboch ústavných sťažností plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II bodom 10 rozvrhu práce rozhodlo o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 504/2022 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

18. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

19. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2022

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky